ВДОСКОНАЛЕННЯ НАПРЯМКІВ УПРАВЛІННЯ КОМУНАЛЬНИМИ НЕКОМЕРЦІЙНИМИ ПІДПРИЄМСТВАМИ

Передрій А. Е.Ю.
Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут», м. Харків

Сучасний стан охорони здоров'я населення є одним із найважливіших напрямів соціальної політики кожної держави і є вагомим індикатором рівня життя населення в цілому, як передумова сталого розвитку суспільства. Право на охорону здоров’я закріплено в Конституції та законах України, інших нормативно-правових документах. Реформування моделі фінансування медичних закладів спеціалізованої та високоспеціалізованої допомоги розпочнеться з 2020 р. До цього часу відбувається реформування системи первинної допомоги та збирається необхідна статистика, щоб втілити зміни на вторинній і третинній ланці.

Щороку обсяг послуг, гарантованих державою, і тарифи будуть затверджуватися Верховною Радою України в рамках Державного бюджету, цей документ матиме назву програма медичних гарантій. Тож перша програма медичних гарантій буде ухвалена на 2020 рік. Усі тарифи будуть обґрунтованими та відкритими. У МОЗ України запевняють, що в рамках гарантованого державою пакета медичних послуг держава покриє 100% вартості лікування, включно з витратними матеріалами і ліками. Перетворення закладу охорони здоров’я (ЗОЗ) у комунальні некомерційні підприємства сприяє збільшенню господарської та фінансової автономії (самостійності) та управлінської гнучкості комунальних закладів охорони здоров’я, формуванню у них стимулів для поліпшення якості медичного обслуговування населення і водночас підвищення економічної ефективності використання активів.

28 грудня 2017, Президент підписав Закон, що дав старт медичній реформі, а Кабмін ухвалив базові документи, які дозволять розпочати системні зміни, зокрема — Положення про Національну службу здоров’я України. Цей документ є ключовим для впровадження реформи фінансування системи охорони здоров’я.

Так відповідно до Концепції реформи фінансування системи охорони здоров’я України, одним із основних стратегічних завдань є перехід до оплати діяльності постачальників медичних послуг на основі конкретних результатів їхньої діяльності. Для вирішення цього завдання необхідно змінити характер відносин між постачальником медичних послуг та їх замовником – відповідним розпорядником бюджетних коштів.